

Puheenaihe

Petri Jantunen toivoisi, että valtiovalta heräisi tukemaan kierrätystbisnestä. – Kun myyn korjaamani vanhat kengät eteenpäin, niihin on päälle laitettava arvonnlisävero ihan kuten uusissakin kengissä.

Bisnestä vaikka vanhoista kengistä, mekkoja laskuvarjoista

Nokkela pienyrittäjä tekee uutta bisnestä vaikka vanhoista kengistä, laskuvarjoista tai kaatuneen koivun pahkasta. Raaka-aineet ovat ilmaisia ja luonto tykkää.

6. helmikuuta 2017

TEKSTI

TIMO KIISKI

KUVAT

KARI PEKONEN, MARKKU RUOTTINEN JA MATTI MATIKAINEN

Petri Jantunen sanoo perustaneensa Kenkäkingi –suutarinliikkeensä Keravalle, koska hän sai tarpeekseen huonosta laadusta ja kertakäyttöisistä tavaroista. Liikkeessään hän paitsi korjaa ja huoltaa vaatteita ja kenkiä, myös myy tarkoin valikoitua ja huollettua, pääasiassa käytettyä tavaraa.

– Iäkkäin myymäni kenkäpari oli tehty 1950-luvulla. Ne olivat legendaariset, Vakuus-merkkiset kengät, jotka yksi asiakas toi minulle myyntiin. Tavaraa tulee eri lähteistä. Monesti porukat ovat huomanneet, että Kenkäkingi on vähän kuin divari, jonne jokin tavara sopii uniikkiutensa takia paremmin myytäväksi kuin kirpputorilla.

Vanha on mukavampi

Petri tietää, että ennen vanhaan kengät valmistettuun teknisesti eri tavalla ja laadukkammista materiaaleista kuin tämän päivän massatuotantokengät.

– Kyllä tämän päivän kenkiäkin voi korjata. Kun laadukkaamman materiaalin käyttäminen korjauksessa voi kuitenkin tulla kalliimmaksi kuin uudet samanlaiset kengät, ei moni ala niitä korjaamaan. Siksi kannattaa ostaa kalliimmat ja laadukkaammat uudetkin kengät, koska ne kestävät pidempään. Silloin myös korjaushinta suhteessa uusien hintaan tulee edullisemmaksi.

Petri muistuttaa myös vanhojen, mutta laadukkaiden nahkakenkien käyttömukavuudesta.

– Ne ovat jalassa miellyttävämmät kuin uudet muovikengät.

Myös tarina vetoaa

Joihinkin ostajiin vetoaa myös se, että vanhoilla kengillä on aina oma tarinansa.

– Niiden tietynlainen muotoilu ja historia ovat tärkeitä arvoja. Varmaan niitä ostavat suosivat sisustuksessakin samaa meininkiä: mieluummin laadukasta vanhaa kuin uutta lastulevyä.

Petri kertoo ostaneensa itsekin vasta viime syksynä ensimmäiset uudet arkikengät sitten vuoden 2009.

– Ja nekin olivat laadukkaita brittikengät, joita olin ottanut tänne myyntiin erän tukemaan second hand -kauppaa. Tässä välissä arkikäytössäni on ollut muutamia vanhoja omia kenkiä tai second hand -kenkiä. Lenkkarit ovat tietysti asia erikseen.

Vaimo on kuulemma samanhenkinen.

– Kotonakin mennään vanhalla tavaralla niin pitkälle kuin mahdollista, Petri hymyilee.

Suomessa hyvän käytetyn tavaran metsästämisessä on kuitenkin ongelmansa.

– Lähtökohtaisesti täällä ei isoa arsenaalia vanhaa tavaraa juuri ole. Ihmiset voivat tuoda tänne tavaraa näytille, ja lisäksi minulla on muutama ystävä, jotka harrastuspohjalta

kiertävät tekemässä minulle löytöjä.

Mekkoja laskuvarjoista

Seija Lukkalan Globe Hope –firma tekee muun muassa juhلامekkoja Ruotsin armeijan vanhoista laskuvarjoista.

Globe Hopen omistaja-yrittäjä Seija Lukkala sanoo olevansa todella huono kuluttaja, jos hyvä kuluttaja määrittellään sen mukaan, miten paljon tämä kuluttaa uusia tuotteita.

Lukkala on vanhojen tekstiilien kierrättämisen pioneeri. Hänen design-firmansa on tehnyt kierrätys- ja ylijäämämateriaaleista yksilöllisiä vaatteita, laukkuja ja asusteita jo vuodesta 2003.

Matka on ollut pitkä ja raskaskin, mutta usko omaan ideaan ja sen takana piilevään ideologiaan on ajanut Lukkala eteenpäin. Globe Hope sai alkunsa Lukkalan omasta maailmantuskasta: kertakäyttökulttuurin jättämä perintö omille lapsille huoletti. Kaikki piti suunnitella ja tehdä itse, esimerkkejä kun ei ollut, eikä taustajoukkojen kerääminen ollut helppoa.

Vaikka uusi ja erilainen liikeidea oli houkutteleva, siihen sisältyi myös riskejä.

Haasteita riittää

Globe Hope on tehnyt vaatteita muun muassa sairaalapyyhkeistä ja -lakanoista sekä Ruotsin puolustusvoimien käytöstä poistetuista univormuista, laskuvarjoista, NATO:n vanhoista makuupusseista, turvavöistä ja lumipuvuista ja purjeista.

Firma laski alkuvuosina paljon nuorten, koulutettujen ja tiedostavien kaupunkilaisten varaan.

Yksi kesto-suosikeista on pyöreäpohjainen Ruotsin armeijan laivastosäkki. Vihreä armeijan laskuvarjo taas on muokkautunut juhلامekoiksi ja tuulitakeiksi.

– Kestävän kehityksen arvot ja ekologinen ajattelutapa ovat levinneet jo niin paljon laajemmalle, että asiakaskunta koostuu muistakin kuin tiedostavista kaupunkinuorista, sanoo Lukkala.

Globe Hopen liiketoiminta on kuitenkin haastavaa edelleen.

– Siinäkin mielessä, että haluamme pitää hinnat normaalikuluttajan kukkarolle sopivana. Tuotteen oikea hinta onkin haastava käsite: mielikuva muodostuu epäeettisissä ja epäekologisissa olosuhteissa tehdyn tuotteen pohjalta.

Käyttökelpoisuus ensin

Globe Hopella on myymälöitä Helsingissä, malliompelimo Vihdissä ja lähituotantoa sekä Suomessa että Virossa. Kansainvälisetkin firmat tekevät Lukkalan kanssa yhteistyötä.

– Olemme tehneet esimerkiksi saksalaisen monialayritys Continentalin tuotannon ylijäämävirroista erilaisia tuotteita muun muassa heidän pr- ja viestintäosastonsa tarpeisiin, vaikkapa läppärilaukkuja ja tietokonesuojia osakkaille vuosikokouksiin. Vastuulliset yritykset ovat heränneet siihen, että heiltä aiemmin jätteenä poistuneet tekstiilit voidaan käsitellä ja kierrättää raaka-aineena johonkin toiseen tuotteeseen, Lukkala kertoo.

Tuotteiden käyttökelpoisuudesta Lukkala ei kuitenkaan suostu tinkimään.

– Materiaalien uusiokäyttö ei voi olla itsetarkoitus. Tuotteen pitää olla myös helposti huollettava, ja sen pitää kestää hyvin aikaa.

Globe Hope työllistää kymmenkunta ihmistä. Ulkomailla se toimii vakiintuneiden partnereiden kanssa.

– Suurta kasvua ei viime vuosina ole ollut, emmekä sitä yritäkään. Otamme rauhallisesti ja katsomme, miten maailma kehittyy. Ideologinen pohja toiminnalle on yhä vahva.

Koruja kaatuneista puista

Saana Lapinkangas saa Lapinkettu-firmansa koruihin materiaalit metsään kaatuneista puista tai hakkuiden ylijäämistä.

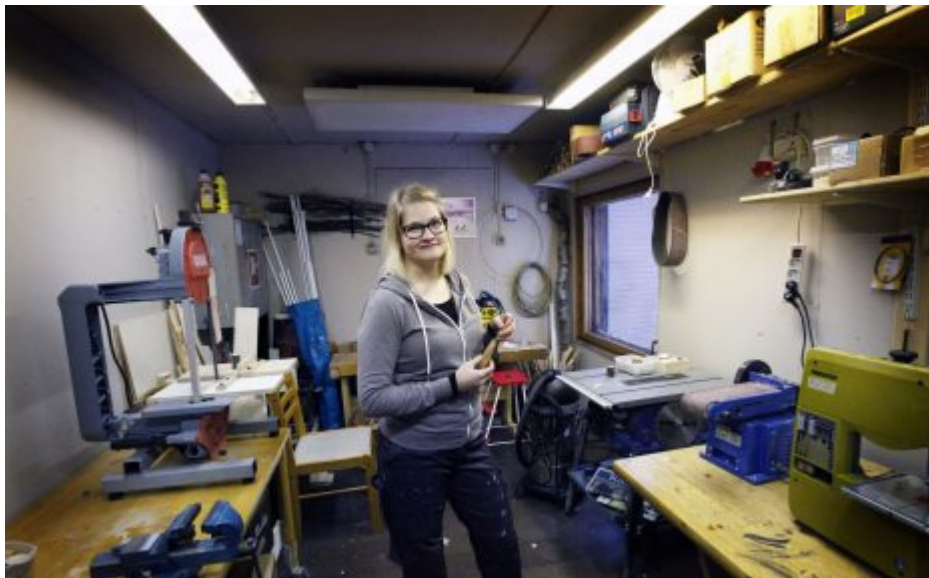

Pari korusarjaa Saana Lapinkangas on tehnyt vanhasta pinnasängystäkin. – Eettisyys on tärkeää omassakin elämässäni. Ruokaostoksiinikin vaikuttaa tieto sen alkuperästä.

Yhtäkään elävää puuta hän ei ole bisnestään varten katkaissut.

Ideologisen herätyksen oululainen Saana sai jo opiskellessaan puuartsaaniksi.

– Teimme koulussa isoja huonekaluja, ja leikkuista jäi paljon ylijäämäpaloja, joita ei voitu enää isommissa tuotteissa käyttää. Tuntui kuitenkin hirveältä heittää niitä hukkaan, koska ne kuitenkin olivat hyvänlaatuista puusepänpuuta. Niitä sitten keräilin roskiksista ja aloin pikkuhiljaa valmistaa niistä kaikenlaista pientä, koruja ja lasinalusia.

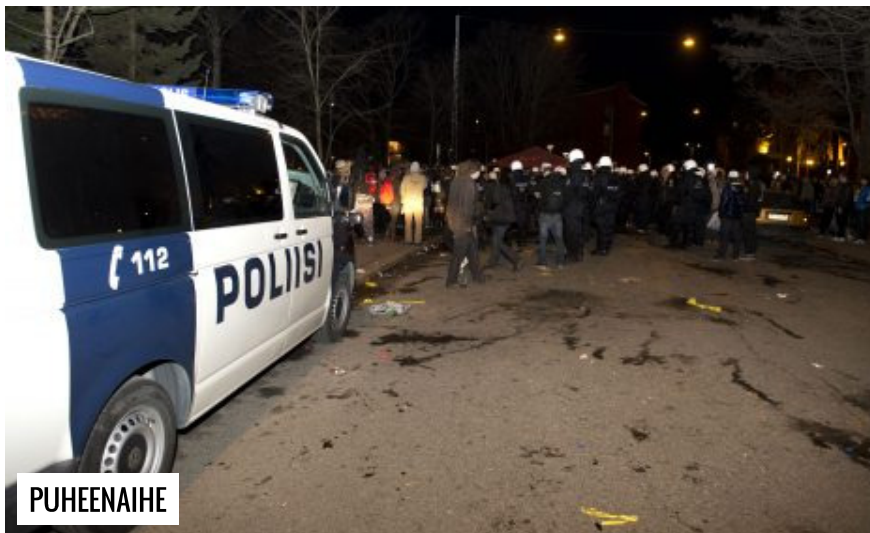
Saana liikkuu paljon pohjoisessa luonnossa. Puiden suojeleminen ja ekologisuus ovat hänelle tärkeitä asioita.

– Miksi ostaa uutta, kun voi käyttää vanhaakin? kysyy Saana.

Raaka-ainemateriaalia löytyy helposti, kun pitää koiran kanssa luonnossa lenkkeillessä silmät auki.

– Pistin firman pystyyn helmikuussa 2016. Tuotteiden kysyntä verkkokaupassani on yllättänyt kivasti. Lisäksi kiertelen myymässä tuotteitani jonkin verran markkinoilla. Varsinkin nuoremmille ihmisille tuntuu tulevan hyvä mieli, kun tuote ei ole massaa ja kun pystyn kertomaan, mistä se on peräisin.

LUE MYÖS NÄMÄ

PUHEENAIHE

Poliisit eivät ole perillä ääriliikkeistä

PUHEENAIHE

Terrafame, entinen Talvivaara - ongelma vai lottovoitto?

"Isis on valtiota teeskentelevä rikollisjengi"

VIIKON LUETUIMMAT

1.

Raatteen tie - "Yksikään ei palannut
kotiin Ukrainaan"

2.

Raatteen tie - Ällistyttävä sotasaalis

3.

Raatteen tie - Suomalainen
miesylivoima?

© Alma Media Suomi Oy Ota yhteyttä Sopimusehdot Tietosuojatietosuojat Rekisteriseloste